την ἔχον. τοῦ δὲ Ἀνανίου τὸ ἀπὸ τοῦ δ΄ ποδὸς μέχρι τέλους πέντε συλλαβὰς ἔχειν καὶ ταύτας μακράς. διὸ καὶ ἰσχιορρωγικὸν ὁ στίχος οὗτος λέγεται διὰ τὸ μὴ κατὰ τὸ τέλος πάσχειν τὴν χώλανσιν, ὡς ὁ τοῦ Ἱππώνακτος, ἀλλ᾽ ἀνωτέρω ἀπὸ τῆς δ΄ χώρας.

35 Tzetz. *Π. μέτρων*, An. Ox. 3, 309, 20 – 310, 7 Cramer

τὸ δὲ χωλὸν Ἱππώνακτος καὶ τὸ τοῦ Ἀνανίου
κατὰ τὴν ἕκτην δέχεται πλέον τῶν μέτρων τούτων
καὶ δισυλλάβους ἐκ μακρῶν σπονδείους ἢ τροχαίους.
ὁ δ᾽ Ἡφαιστίων τὸ χωλὸν τὸ μέτρον τῶν ἰάμβων
λέγει τοὺς παραλήγοντας μὴ φέρειν τρισυλλάβους·
ἀλλ᾽ ἴσθι τοῦτον ψεύδεσθαι τούτου τοῦ λόγου χάριν·
δείξει γὰρ ταῦτά σοι σαφῶς εἰ θέλεις ὁ Ἱππῶναξ.
καὶ τὸν μὲν Ἱππωνάκτειον στίχον χωλὸν καλοῦσι·
τὸν ἕκτον πόδα σκάζει γὰρ σπονδείῳ ἢ τροχαίῳ.
ἰσχιορρῶγα δέ τινες φασὶ τὸν Ἀνανίου·
ἐκ τοῦ ἰσχίου φαίνεται καὶ γὰρ κατερρηγμένος·
πέντε μακρὰς γὰρ συλλαβὰς ἑξῆς ἔχει κειμένας,
ἐκ τοῦ τετάρτου τοῦ ποδὸς μέχρι τοῦ τελευταίου.

36 (36 Md.) Cic. Or. 189

versus saepe in oratione per imprudentiam dicimus. est id vehementer vitiosum, sed non attendimus neque exaudimus nosmet ipsos: senarios vero et Hipponacteos effugere vix possumus: magnam enim partem ex iambis nostra constat oratio.

37 (46 Md.) Caes. Bass. De metr., GL 6, 257, 1–23 Keil (p. 135, 45–68 Mazzarino)

De Hipponacteis. nunc ad Hipponactea veniamus, e quis de tetrametri unius iambici genere, quia res exigebat, nos suo loco diximus. hic auctor trimetron scazonta fecit, id est claudicantem, cuius lex talis est, ut proxima ultimae syllaba utique sit longa et pro iambo pede versus spondeo finiatur aut trochaeo, quoniam nihil interest, novissima syllaba brevis an longa sit (...). *sed cum facile rectus iambicus admittat quinto loco spondeum, hic scazon pessimus erit qui habuerit alium quinto loco quam iambum: quo tamen sine religione usus est Hipponax.*